

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגה"ק רבי משה פנחס בהג"ר אברהם חריף זצ"ל
הרה"ק רבי יוסף משה בהג"ר אלקנה שפירא מזאלאזיץ זצ"ל
הגה"ק רבי ישראל מאיר הכהן ב"ר אריה זאב קאגאן זצ"ל
הגאון רבי יחזקאל ב"ר מרדכי אברמסקי זצ"ל
סבתי מרת ברכה שיפמן ע"ה ב"ר משה בן ציון ברגמן הי"ד

משנה י"א

משנתנו היא המשך המשנה הקודמת, והיא ממשיכה לפרש את וידוי המעשר.

רבינו עובדיה מברטנא

ולא מן התלוש על המחבר וכו' - דהיינו
מן החיוב על הפטור ומן הפטור על החיוב.
ולא מן החרש על הישן - דכתיב (דברים
יד) "היוצא השדה שנה שנה", ולא משנה
זו על של חברתה.

ולא שכחתי מלברך ומלהזכיר שמך
עליו - לפי שמברכים להפריש תרומה. וכן
על מעשר ראשון ושני ומעשר עני, ולפדיון
מעשר שני, ולחלה, על כולן מברכים.

"כָּכֹל-מִצֹּתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי" (דברים כו, יג) היינו שנתן את המעשרות כסדרם, כלומר
שלא הקדים מעשר ראשון לתרומה, ולא מעשר שני למעשר ראשון - הָא אַבֵּל אִם
הַקְּדִים מֵעֵשֶׂר שְׁנֵי לְרֵאשׁוֹן, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַתּוֹדוֹת כְּלוּמַר שְׁדַבֵּר זֶה אֲנִי לְמַדִּים
מִפְסוּק זֶה, שֶׁהַמְקִדִּים מֵעֵשֶׂר שְׁנֵי לְמֵעֵשֶׂר רֵאשׁוֹן אֵינּוּ יָכוֹל לְהַתּוֹדוֹת. אִלּוּם הַמְקִדִּים מֵעֵשֶׂר
לְתַרומה, יָכוֹל לְהַתּוֹדוֹת, שֶׁהַמְעֵשֶׂר הוּא כְּתִיקוֹנוֹ, אִלּוּ שֶׁבְּתַרומה עָשָׂה שְׁלֵא כְּהוֹגֵן, שֶׁהִיא
צִרִיךְ לְהַקְדִּימָה, וְהוּדוּי אֵינּוּ עַל הַתּוֹמָה אִלּוּ עַל הַמְעֵשֶׂרוֹת. "לֹא - עֲבַרְתִּי
מִמִּצְוֹתֶיךָ" - כְּלוּמַר לֹא הִפְרַשְׁתִּי מִמִּין עַל שְׂאִינּוּ מִינּוּ כִּשְׁשֵׁנֵי הַמִּינִים הֵם
כְּלֵאִים זֶה בְּזֵה, וְלֹא מִן הַתְּלוּשׁ עַל הַמְּחַבֵּר, וְלֹא מִן הַמְּחַבֵּר עַל הַתְּלוּשׁ
כְּלוּמַר שְׁלֵא הִפְרִישׁ מִן הַחַיִּיב עַל הַפְּטוֹר וְלֹא מִן הַפְּטוֹר עַל הַחַיִּיב, וְלֹא מִן הַחֲדָשׁ עַל
הַיָּשֵׁן וְלֹא הִפְרִישׁ מִפִּירוֹת שֶׁל שְׁנָה זֹו, עַל פִּירוֹת שֶׁל שְׁנָה שְׁעֵבֵרָה, וְלֹא מִן הַיָּשֵׁן עַל
הַחֲדָשׁ שְׁנֵאמַר: "עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרַע הַיּוֹצֵא הַשְּׂדֵה שְׁנָה שְׁנָה", וְלֹא מִשְׁנָה זֹו עַל
שֶׁל חֲבֵרְתָהּ. "וְלֹא שְׁכַחְתִּי" - כְּלוּמַר לֹא שְׁכַחְתִּי מִלְּבָרְכְךָ וּמִלְּהַזְכִּיר שְׁמֶךָ
עָלָיו שֶׁהַמְפְרִישׁ תְּרוּמָה וּמֵעֵשֶׂרוֹת מְבָרֵךְ: 'בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלוֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִידְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּוּנוּ לְהַפְרִישׁ תְּרוּמוֹת וּמֵעֵשֶׂרוֹת, וְכֵן מְבָרְכִים עַל פְּדִיוֹן מֵעֵשֶׂר שְׁנֵי וְעַל הַפְּרִשְׁת
חֵלָה. וְאֵעִיף שֶׁהַבְּרִכוֹת הֵם מְדַרְבְּנָן, מִכָּל מְקוֹם הַסְּמִיכוֹ בְּרַכָּה זֹו עַל הַכְּתוּב.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י"ב

רבינו עובדיה מברטנא

לא אכלתי באוני- כל יום המיתה הויא
אנינות דאורייתא ואפילו לאחר קבורה.
ולילה שלאחר יום המיתה הויא אנינות
דרבנן, וכן יום קבורה שאינו יום המיתה
הויא אנינות דרבנן.
לא לקחתי ממנו ארון ותכריכין למת-
וכהאי גונא אפילו לחי אסור, שהרי אסור
לקנות מלבוש וכיוצא בזה ממעשר שני,
כדתנן לעיל סוף פרק קמא כל שהוא חוץ
לאבילה ושתייה וסיכה אם לקח יאכל כנגדו.
ולא נקט הכא ארון ותכריכים אלא
לאשמועינן דלא מיבעיא אם סך ממנו למת
שאינו יכול להתודות, דכתיב 'ממנו' מגופו
של מעשר, אלא אפילו קנה ארון ותכריכים,
דלא נתן מגופו של מעשר על מת, אינו יכול
להתודות.

"לא - אֶכְלֵתִי בְּאֵנִי מִמְּנוֹ" (שם, שם, יד) לא אכלתי מן המעשר שני בהיותי אונו. מי
שמת לו אחד מקרוביו שהוא חייב להתאבל עליהם, כל יום המיתה הוא נקרא אונו מדברי
תורה, ואפילו לאחר הקבורה. אולם בלילה שלאחר יום המיתה, וכן ביום הקבורה שאינו יום
המיתה, הרי הוא אונו מדרבנן. מפסוק זה למדים איפוא שמעשר שני אסור באכילה לאונו -
הָא אַבְל אֵם אֶכְלוּ בְּאֵנִינָה מי שאכל מעשר שני בהיותו אונו, **אֵינוּ יָכוֹל לְהִתְּוֹדוֹת**
שהרי אינו יכול לומר 'לא אכלתי באוני ממנו'. **"וְלֹא - בְּעֵרְתִי מִמְּנוּ בְּטִמְאָה"** - מכאן
דרשו: **הָא אֵם הִפְרִישׁוּ בְּטִמְאָה** כלומר שהטבל היה טהור והוא הפריש ממנו מעשר
שני בהיותו טמא, ונמצא שטימא את המעשר, **אֵינוּ יָכוֹל לְהִתְּוֹדוֹת** יש מפרשים פיסקה
זו שאומר האדם בוידוי שאף הביעור שהייתי חייב להפרישו ולבערו, לא עשיתי בטומאה, לפי
שאסור להפרישו בטומאה, משום שנוגע בו ומטמאו, כלומר שלא בערתי ממנו בהיותי טמא.
ובספרי דרשו: ולא בערתי ממנו בטמא - בין שהוא טמא ואני טהור, בין שהוא טהור ואני
טמא, **"וְלֹא - נִתְּתִי מִמְּנוּ לְמֵת"** - כלומר **לֹא לְקַחְתִּי מִמְּנוּ אֲרוֹן וְתַכְרִיכִים**
לְמֵת ואע"פ שכל מה שאינו אכילה או שתיה אפילו לצורך החי אסור לקנות בכסף מעשר
שני, מכל מקום באה המשנה ללמד, שאף לצורך מצווה כגון לקנות ארון ותכריכים למת
אסור. **וְלֹא נִתְּתִי לְאוֹנֵנִים אַחֲרַיִם** כלומר שלא גרם שיאכל בעצבות אף ע"י אחרים,
שכן מצווה היא במעשר שני שיאכל בשמחה, לפי שנאמר בו: "ואכלת שם לפני ה' אלוהיך
ושמחת אתה וביתך". **"שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל ה' אֱלֹהֵי"** - כלומר: **הִבְּאֵתִי לְבֵית**
הַבְּחִירָה היינו לירושלים, למקום המקדש, כמו שנאמר: "ואכלת לפני ה' אלוהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך" (דברים יד, כג). **"עֲשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתַנִּי"**
כוונת הכתוב להשלמת המצווה כולה - כלומר **שְׂמַחְתִּי וְשְׂמַחְתִּי בּוֹ** אכלתי את המעשר
בשמחה, ושימחתי אחרים, שנתתי להם בפנים יפות ושמחות, כמו שנאמר: "ושמחת אתה
וביתך".

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)